

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Quo animo Pontifices Summi in Germanos Protestantes sint, aut fuerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

modo Summum Pontificem in Imperio Germanico postnatos Protestantes, quicquam contra hæreticos armis attentasse dices, mentieris impudenter more tuo, & nouum supplicium promereberis. Quare si Summus Pontifex Imperatoribus aliquando, Principibusq; vel viros vel pecunias contra rabiem, ac insultus hæreticorum ministrando crudeliter tibi videtur, cum ijs tibi agendū est Polycarpe, in quorum gratiam talia ipse submisit auxilia; in eos enim hæc tua criminatio redundat. Si in subsidijs mittendis, Tyrannis inest, maior erit in experendis & aduocandis: sed nihil mirum est, si Polycarpus Lutheri discipulus Summos Imperij Principes, Tyrannos pronunciet: Caue miser, ne clementissimos hætenus Principes ob hanc petulantiam lingua tua in te primum fauere cõpellas. Tu autem æterno igne consumeris, quam planum & testatum facias: Romanum Pontificem post exortas pestiferas hæreses vestras, vllum Imperij Ordinem bello lacessiuisse: nunquam ille offendit, sed defendit armis Imperium Germanicum.

Pauci sunt in Germania Principes qui his temporibus tot tantaq; beneficia contulerint in Germaniam quam SS. Pontifices.

Præterea quo animo in Lutheranos ac Protestantes omnes præcipue Germanos fuerint, multis argumentis declarant plerique huius sæculi Pontifices, qui tantam beneficentiam ac amorem in hanc Germanorum nationem declararunt, quantam vix vllus in suam patriam: idq; adiuuantibus etiam Patribus Societatis IESV; An non illud in Vrbe Collegium Germanicum, splendidissimum est monumentum, voluntatis Pontificiæ & clementiæ in Germanos? Quanta illic Germanorum adolescentum multitudo nutrita, educata, instituta est in literis, in fide Catholica? Et hæc omnia quanto sumptu, quam liberaliter, quam fideliter, quam foeliciter? Taceo reliqua Collegia per Germaniam, in quibus Alumni Pontificij plurimi sustentantur, ac erudiantur, omnes adolescentes Germani. Si non modo alienius externi hominis, sed barbari, sed infidelis, sed hostis Christianorum, vel minima pars beneficiorum & amoris, quem Summus Pontifex exhibuit, in Germanos eluxisset, eum amaremus Vniuersi. Et tamen Summus Pontifex, quem nostri

nostri Maiores Sanctissimi, Vicarium Christi, Supremum Pastorem, Parentem suum cognouerunt & venerati sunt: imò quem in hodiernū diē Augustissimus noster Imperator, Inuicti Reges, Potentissimi Principes talem esse fatentur; nulla liberalitate, nulla beneficentia, nulla benignitate consequi potest, apud Germanos Euangelicos, vt bene eis velle videatur. Hac inhumanitate ac feritate Germanos nos imbut, nouū hoc Euangelium. Me quidem iam: olim aut etiam omnes Germanos (vtinam ne nimis serò) miserabit ac pudebit horum morum atq; temporum. Nunquid si hæreses Germania Pontifex armis excindere vellet, milites potius quam adolescentes congregaret? An non eos gladijs & hastis potius, quam calamis & libris armaret? An eos togis magis quam sagis indueret? An in vmbra ac otio literario potius eos, quam in sole ac arena gladiatoria exerceret? in templis aut in castris diutius morari vellet?

At nota est Pontificis Summi Tyrannis & crudelitas in alijs Regnis ac Prouincijs extra Imperium exercita. Audi Polycarpe: Quæ Summus Pontifex egit contra Hæreticos in alijs Regnis aut Prouincijs, ea iure fecisse, & magno Ecclesia bono confirmo. Sed quæ tu cum machinatū esse naras, ea ab te conficta ac deprauata sunt omnia. Verum oro TE, mi Polycarpe, vt pro tua in Summum Pontificem maleuolentia ad regiones illas, in quibus tantoperè sauijt Pontificum crudelitas, præsertim verò in Hispanias, proficiscare, & tantam tyrannidem Pontificiam illis patefacias. Nūc illi in tenebris versantur Papisticis, quibus lucem magnam afferes, cum charitatem tuam ardentem & flamātem viderint. Nunquam igitur quisquam Summorum Pontificum Imperij Romani pacem perturbare armis attentauit, sed omnia, potius cætera hæresibus sanandis medicamenta adhibuit: inter quæ etiam est huius Societatis propagatio: quæ quantos effectus habeat, vel inde apparet, quod ita te afficit, vt iam pridem te purgare cœperit; postquam tantam bilem, tantas calumnias ex ore ac pectore tuo eijcis. Quod si omnibus contumelijs, mendacijs, turpissimisque rebus

*Nil ad
Germanos
spectā, qua
in exteris
Regnis Pon
tifex iure
meritoq;
sanxit.
Hist. Ord.
Iespa. 1. 3.*

rebus peccatus impurum euacuaueris, ipsamque tandem animam euoueris, tunc sanus fies, eamque sanitatem Iesuitis debebis.

Polycarpus seipsum Calumniator e probat, recitando formulam instituti Societatis Iesu. Apag. 131. hist. or. Ies.

Libet hinc Polycarpe admirari vel stuporem, vel nequitiam tuam incredibilem: quod cum tantorum scelerum, & efferatae immanitatis Iesuitas tanquam Tyrannos, tanquam Crudiueros, & humani sanguinis cupidissimos barbaros arguas: nihilominus tamen formam Instituti Societatis IESV, qua cuiusmodi sit hæc militia, & quale fœdus, quo se Romani Pontificis voluntati dedicant, consecrantque, clarissimè explicatur, in historia tua posueris. Cum namque illa Iesuitarum Forma planissimè loquatur, ad eam resolam institutam hanc Societatem, ut quocumque ad quascumque nationes, quemcumque velit ex illis Pontifex, mittere possit; ut fidem Catholicam docendo, concionando, pueros instituendo, Sacramenta administrando, & cætera quasi propria huic Societati sine tergiuersatione obeundo propaget. Quæso te Polycarpe, quales censuisti te habiturum Lectores Historiæ? An omnes inimicos Iesuitarum? an etiam quosdam ex amicis eorum? an omnes tam stolidos, tam iniquos, ut per pueros arma, per studium literarum ac Religionis seditiones, per libros gladios, per res sacras & Sacramenta, ænea tormenta & bellicas machinas intelligerent? Nonnè ad conspirationes & confœderationes bellicæ causa initas, opus esset hominibus robustis, audacibus, bellicosiss; quales non sunt Iesuitæ; in Scholis ac ludo literario educati, quietis amantes, expertes bellorum, quiq; fortitudinem suam non æstiment aggrediendo, sed sustinendo; seipsum potius quam alios homines vincendo. Sed hæc te poena scelerum tuorum exagitat, ut tam multas inter se cõtexas calumnias ac machinas, donec ijs ipse tandem capiaris, & pro merito Calumniator accipiaris.

De ijs, quæ nonnulli resursum dixerunt, ad seditiones &

At commemorat quædam Iesuitarum dicta, certissima trucis & seditiosi animi signa. Alij namque dixerunt: Rem Catholicam, Regnumq; Pontificium stabiliri non posse, nisi extirpata hæresi Lutheranâ, quæ tamen nisi armis infringi non valeat. Alij Catholicos in armâ hortantur,

& v.

& viros viresq; aduersum Protestantes comparare iubent: Itaque gratulantur sedes
 filicum audiunt expulsos, victos, aut fusos hereticos: & similem euentum reli-
 quis Protestantibus optant & mimantur. Ipsi praterea Iesuita se fatentur seditio-
 num quarundam & expulsorum alicubi Pradicantium: exulantisq; a multis Pro-
 uincijs Euangelij Lutherici causam fuisse. Huius generis multa com-
 memorat Polycarpus, nec ab infimis tantum dicta, sed ab
 ijs, qui ipsi eiusmodi calamitatum in Lutheranos telas ex-
 orsi ac pertextuisse videntur. Dixere Concionatores, Recto-
 res, Prouinciales, Assistentes Iesuitarum: si hic ego solita
 firmaque contra te defensione vsus fuero, & te mentiri Po-
 lycarpe dixero: nunquid refutabis, aut me potius mentiri
 probabis? quod vt facias, nimium tibi operæ sumendum e-
 rit; Illud facilius est, neque contumeliosum tibi, Maiora
 namq; commentus es impune, & forsitan hoc inter menda-
 cia minora latebit. Nisi fortè testem in me cites ex inferno
 euocans Eliam tuum semiustulatum. Sed miseret me ipsi-
 us, qui iam experitur illam tantam & æternam pœnam. Te-
 cum potius agam, quem aut pœna, aut vexatio, si velles, ad-
 huc emédare possiet; nisi ita iam ad hæc obduruisses, vt per-
 inde tibi sit, siue quis blandiatur, siue mentiri te dicat. Nam
 nisi ita esset, pudentius paulò & rarius mentiri reris. Sed facia-
 mus etiam atrociora à Iesuitis dicta esse: quod tamen neq;
 eorum mores & mansuetudo credibile faciunt, neq; tu pro-
 bare potes. Quid si alio vorsum dixerunt, quam tu accepi-
 sti? Quid si non de armis ferreis, sed de armatura DEI locu-
 ti sunt? Quid si non gladium illum corpora vulnerantem,
 sed animos penetrantem & erudientem in Hæreticos acu-
 endum dixerint? Quid si vos non illo, corpora consumen-
 te, sed hoc, animos ad cœlestia eleuante igni conflagrare
 Iesuita quis fortè optauit? An verò nullus alius modus aut
 ratio est extirpandi hereses, nisi bellis, gladio, laqueo, igne?
 & vt hæc maximè interdum cum grauitas morbi id postu-
 lat, adhibenda sint; an his vnquam Iesuitæ vsi sunt in hære-
 ticos? Non est vsque adeò formidolosus Calumniator Po-
 lycarpus, vt timeat Iesuitas cœdium patratarum accusare,
 vt iam auditum est;

sedes
 stantia vt
 interpreta-
 tur Poly
 av
 pus.
 Passim tota
 hist or. Ies.
 maxime ve
 rd cap. 6.

Stupidus est
 Poly. ap. Ies.
 117
 118
 119

N

Sed

De seditione. Sed nunc illud objicit, Iesuitas consilijs ac scriptis Principis Iesuitarum cipes Magistratusq; Catholicos contra Lutheranos ac Protestantos inflammando, cœdium innocentium causam dedisse. Inter cœtera autem exempli loco ponit librum pag. 124. Antonij Posseuini Societatis IESV, viri in rebus agendis prudentissimi, & qui Pacificatoris munere foeliciter sit functus inter Principes potentissimos, Tantum abest, ut ille videri possit Auctor seditionum atque bellorum. Nihilominus tamen Polycarpus, qui in quouis quoduis crimen ac scelus reperit, cum seditiosissimum, tubamq; bellorum nominat. Scripsit autem is Pater libellum, atque inscripsit, Militem Christianum, in quo eruditè, pieq; demonstrat, quæ Virtutes sint Christiani militis, quidque ei agendum aut cauendum potissimum sit in bello contra Infideles atque etiam hæreticos. Ex eo libro multa citat Calumniator, sed ea fide, qua cœtera in tota historia narrat. Primum mentitur Patrem Posseuinum per Germaniam Prouincialem fuisse, quod mendacium est manifestum: cum ille nunquam nisi ad breue tempus habitaret in Germania. A Equè falsum atque impudens mendacium est: Eundem Inquisitoris munus obijisse, quod Societas IESV nunquam recepit, nec in Germania, nec alibi. Præterea, ut in odium omnium mortalium Iesuitas adducat, ita eum librum allegat Calumniator, quasi Posseuinus iubeat omnes hæreticos ubique locorum, nulla alia expectata sententia, quam primum occidi & trucidari: quæ est Calumnia, quam viro prudentissimo & Religiosissimo infert maximam. Nunquam ille mentionem fecit Protestantium in Imperio Romano, sed eorum tantum, qui in alijs Regnis non solum Lutheranos se & hæreticos declarant, sed etiam perduelles se gerunt, & Regibus ac Magistratibus insidias struunt. Quare nisi Protestantes in Imperio Romano ac Germanico fateantur se hæreticos, nisi se rebelles esse agnoscat, nihil ad illos liber Patris Posseuini, nec illa cohortatio: Sed istius calumniandi libido hæc comminiscitur. Illa porrò quæ tanquam à Patre Posseuino scripta pronunciat: Hortari eum belli Duces, ut Evangelicis

P. Posseuinus sua prudentia plurimum Germaniam profuit.

nec fidem datam seruent: Inquisitores in eos clandestinos submittant, domestica
 & intestina inter illos bella excitari curent, proditores ac sicarios omnibus in locis
 contra illos constituant: Et qui Duces hæc non faciãt, eos in Ecclesiam Romanam
 peccare, inexcusabiles reddi & damnari. Hæc inquam, quæ Possuino
 furiosus Pseudohistoricus affingit, tam sunt Possuino
 aliena, vt eorum in toto illo libello, quamuis magna dili-
 gentia euoluatur, nullum appareat omnino vestigium. Ita-
 que non detrecto, quò minus tantum de mea fide & auctori-
 tate, quæ mihi semper charissima est, & à magnis etiã pro-
 bata & spectata viris detrahatur: quãtum ex his verbis, quæ
 ex Calumniatoris historia retuli, in illo libro Possuini re-
 perietur. Vt hic quoque manifestus sit criminis falsi ac sce-
 leratissimæ mentis Calumniator: & inde rursus argumen-
 tum sumatur, quæ sit eius narrationibus ac citationibus fi-
 des danda.

Hist. Ord.
 Ies. pag. 86.

Paris roboris sunt ac virium, similiq; veritate fundata, De Concio-
 quæ de concionibus, atque de Consilijs Iesuitarum, narrat; nibus ac Cõ
 quæ mihi probè perspecta ac cognita habere videor, quo- filijs seductio
 niam certò scio non aliam esse Catholicorum reliquorum sis Iesuita-
 quàm Iesuitarum sententiam in ijs, quæ ad hereticos, vel rum.
 tolerandos, vel exigendos spectant. Vtar autem comme- Hist. Ord.
 moratione potius quàm confirmatione: ita tamen, vt ius- Ies. pa. 125.
 titia, æquitas & clementia Catholicorum: horum autem & seq.
 Calumniatorum mendacia putidissima deprehendantur:
 imò in eos hæc ipsa scelera, quorum Iesuitas arguunt, mani-
 festè retorqueantur, atque id non per contumeliam aut cri-
 minationem, sed ipsa sic veritate, qua vtemur, & ratione
 demonstrante.

In primis autem hic neque ego, neque Patres Societatis Calamitat
 IESV, neq; quisquam bonorum atq; piorum tēperare, po- Germania
 tēst à lachrymis, si cum animo suo cōsideret illum beatum post exor-
 ac fœlicem statum, altissimamq; quietem, in qua vixerunt tas hæreses.
 Patres nostri, nos autem amore nouitatum imprudēter ex-
 cidimus. Quæ enim & quanta erat illa Germaniæ ac Impe-
 rij fœlicitas, cū ab vnus nutu & auctoritate pendebant
 omnes illi, qui se sacrorum aut Antistites, aut Ministros
 N 2 appel-